

1847-03-08

AFSENDER

Wilhelmine Skovgaard

MODTAGER

P.C. Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Weibye

Omtalte personer:
C.F. Broe
N. F. S. Grundtvig
Cathrine Elisabeth Skovgaard

Arkivplacering:
Mappe 10 nr. 27

DOKUMENTINDHOLD

Takker for to breve, og sender en pakke med rent tøj samt nogle penge.

TRANSSKRIFTION

Til Her P.C. Skovgaard¹

Weibye d. 8de Marts 1847

Kjære Peter!¹

Gid jeg kunde give dette Brev en rigtig kjærlig og inderlig Tone, saa havde jeg dog i det Ringeste selv Fornøielse af at skrive, thi det gjør godt at tale af Hjertet til dem man holder af, og dog synes jeg sommetider det falder vanskeligt.

Frygten for at sige for meget og vise større Varme end det kan blive gjengældt har i saa mange Tilfælde holdt mig tilbage fra at være gandske naturlig, men hos Dig kjære Peter¹ er der Intet der kan hindre mig uden det skulle være gammel Vane. Der er mange gamle Vaner hos mig som jeg saagjerne ville beseire med nye Grundsætninger og denne kan tælles iblandt dem men jeg har erfaret at det er seent med saadanne Arbejder thi disse nye Grundsætninger som skulle bruges som Vaaben mod de fastgroede Vaner, de er kun Skygger der mangen gang ere for ubestemte til at lade sig fastholde.

Saa vidt kom jeg i Formiddags med at skrive og nu jeg gennem Læser det, kommer jeg til at frygte for du vil finde, det er noget Løierligt Tøi, men Du maa betænke kjære Peter at naar jeg vil skrive, da maa det

●2●

være hvad der i samme Øieblik, farer mig gennem Tankerne, thi jeg har intet bestemt Emne at henvende Tankerne paa. Jeg skriver ikke fordi jer har noget i Særdeleshed at meddele dig, men jeg gjør det, fordi jeg føler Trang til at staa i Forbindelse med Dig.

Den Oprigtighed der nu, hersker imellem os og som gjør mig saa godt, er jeg altid saa bange for igjen skal forsvinde og vi blive fremmede for hinanden for da vi saa sjældent taler sammen og Frygten herfor, tvinger mig til at vælge det mindre Onde (:at Du maaske vil kalde mit Brev tomt og intetsigende:) men Du vil da ogsaa finde nogen Undskyldning i den Maade jeg lever paa om Vinteren og Du vil ikke tænke, at jeg i Fremtiden altid skal være paa samme Pungt, thi det haaber jeg ikke skal blive Tilfældet. Der er mange Øieblikke hvori jeg seer Alt i et andet Lys end Forhen, det er nye Ideer der danner sig efter at næsten alle dem jeg havde fra min Barndom blev tilintetgjorte af Virkeligheden disse Ideer vil dog medtiden arbeide sig frem og blive tydeligere og klarere og tilsidst vil de udfylde den Tomhed jeg følte da jeg tabte hele min Barneverden. Dengang troede jeg

at denne Tomhed, altid ville følge mig og virke skadeligt paa hele mit Liv, men nu betragter jeg det

●3●

som en særskilt Periode der er afsluttet og som skal følges af en anden, der vil bringe mig nye Pligter og nye Erfaringer, saaledes har Grundtvig² lært mig at betragte det.

Gid jeg nu ogsaa kunde lære af ham, i Tanker og Gjæringer at være en virkelig Christen, gid jeg kunde blive et godt Princip i den forvirrede Kreds som jeg maaske engang bliver Medlem af, og gid jeg altid kan overvinde Fristelsen til at gjengælde hvad der nu engang er forbie. Kan det blive saaledes saa vil den kommende Tid ikke overvælde mig som den forsvundne gjorde og saa vil du altid kjære Peter finde mig glad og taknemlig fordi Du har været mig en kjærlig Støtte, thi bliver der mig da nogen Følelse af Lykke og Glæde tildel saa har jeg Dig at takke derfor. Jeg takker dig for de to Breve Du har besørget for mig, hermed følger en Pakke reent Tøi og i blandt andet ogsaa din hvide West som jeg beder dig ikke tilgive mig at jeg har forglemt saa længe. Indlagt 1Rdl.4 m fra Fruen tillige med megen Tak for din Uleilighed.

Lev nu vel kjære Peter¹ du hilses paa det kjærligste fra Moder³ og Jomfruen⁴ ved din hengivne
W Skovgaard⁵

¹ Maleren P.C. Skovgaard (1817-1875)

² Præst og digter N.F.S. Grundtvig (1783-1872).

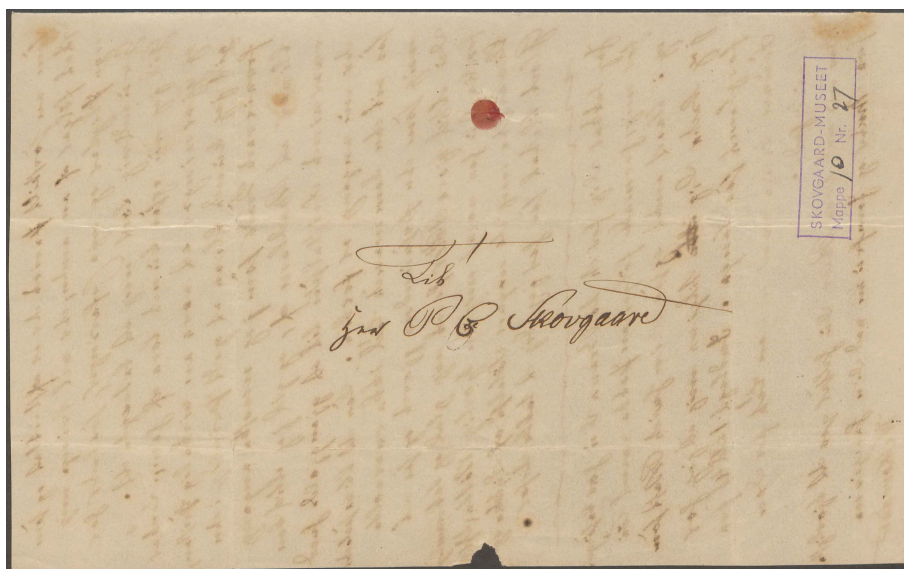
³ Cathrine Elisabeth Skovgaard (1795-1854).

⁴ Jomfru Caroline F. Broe. Meget nær og god veninde til familien Skovgaard.

⁵ Wilhelmine Skovgaard (1823-1901). Søster til maleren P.C. Skovgaard (1817-1875).

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Veibye d. 8de Marti 1847

Kjære Peter!

God jeg kunde gine alle Boer en rigtig kjærlig
og indødelig Tross, som fandt jeg dog i det Ringaste
fulde Lovmæssigt af at skrive, thi det gøres godt at
dele af hjertet til dem man holder af, og dog
sjæle jeg som mest det bedste næstbesidder.
Sjæle for at give for meget og vise støren Maanen
ind det kan blive gjengældet som i for mange
Likheder holdt mig tilbage for at gøre gædte
naturligt men for dig Kjære Peter at det
faldt det kan finde mig inden det skulle
være gædte Maanen. Der er mange
gamle Maanen for mig som jeg længsels
viden kære med nye Gædteforringar
og kunne det holdt ihændt dem men jeg
for usikkert at det er svært med farven
Arbejde thi det nye Gædteforringar
som skulle bringe som Maanen med de
fastgjorte Maanen, det er en kære Skjæde det
mangler det for ubestemt til at dække
sig selv.

Såmedt som jeg i Tidmidde og med at skrive
og mit jeg gjennemløst det, kom det jeg
til at forgive for det mit færd, det er noget
Lidende Tross, men det er med kære
Kjære Peter at med jeg mit skrive da man det

